सदाचारानुरोधेन दातुं तदुचितं मम ॥ ७३ ॥
इति तेनोत्तरे दत्ते भूभृद्भत्वा तदास्पदं ।
कुटीं जग्राह वित्तेन नाभिमानः शुभार्थिनां ॥ ७४ ॥
अवोचच्चर्मकारस्तं तत्र सव्यञ्जिताञ्जलिः ।
राजन् धर्म्यानुरोधेन परवत्ता तवोचिता ॥ ७५ ॥
अविग्रहेण धर्मेण पाण्डुसूनोः पुरा यथा ।
धार्मिकत्वं तथा तेऽद्य मया स्पृश्येन वीक्षितं ॥ ७६ ॥
स्वस्ति तुभ्यं चिरं स्थेया धर्म्या वृत्तान्तपद्धतीः ।
दर्शयन्नीदृशीः शुद्धाः श्रद्धेया धर्मचारिणां ॥ ७७ ॥
एव निष्कल्मषाचारः स चक्रे पावनीं भुवं ।
राज्ञा त्रिभुवनस्वामिकेशवस्य प्रतिष्ठया ॥ ७८ ॥
कृत्यैः प्रकाशदेव्याख्या प्रकाशाकाशकान्तिभिः ।
प्रकाशिका विहारस्य तत्पत्नी कारयित्र्यभूत् ॥ ७९ ॥
गुरुर्मिहिरदत्ताख्यस्तस्योदात्तगुणोऽभवत् ।
नारायणास्य गम्भीरस्वामिनाम्नो विधायकः ॥ ८० ॥
सर्वाधिकरणास्थैर्याच्छेत्ता च्छलितकाभिधः ।
नगराधिकृतस्तस्य छलितस्वामिनं व्यधात् ॥ ८१ ॥
कदाचन सभासीनं पृष्टा धर्माधिकारिभिः
प्रायोपविष्टा राजानं ब्राह्मणी काचिदब्रवीत् ॥ ८२ ॥